

A n d r e i D ó s a

**când va veni
ceea ce este desăvârșit**

Colecția „DEBUT/POEZIE“ este coordonată de Alexandru Mușina

Coperta: Adrian Cozma

*Editura **Tracus Arte***

Str. Pictor Sava Henția, nr. 2

Cod 011162, O.P. 2

Sector 1, Bucuresti

Tel.: 021/223.4111

Editor: **Ioan Cristescu**

Redactare: **Cristina Vasilică**

Corectură: **autorul**

Tehnoredactare: **Cristina Vasilică, Emilia Velcu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DÓSA, ANDREI

Când va veni ceea ce este desăvârșit / Andrei Dósa

București: Tracus Arte, 2011

ISBN 978-606-8361-11-6

821.135.1-2

Andrei Dósa

**când va veni
ceea ce este desăvârșit**

Tracus Arte

într-un sul de linoleum

într-un sul de linoleum

ai mei se uită la știri
de douăzeci de ani
în colțul dreapta-sus al ecranului
pâlpâie cuvântul RELUARE

ne așezăm la masă ca o familie
deși niciunul dintre noi nu suportă
să fie văzut mâncând

degajăm o vitalitate intolerabilă
în efortul de a asimila
ceva servit de-a gata

smulg linoleumul
mă înfășor în el mă rostogolesc
ca un cilindru compactor
din bucătărie în bucătărie
până la capătul lumii

eram cu mama când a căzut

eram cu mama când a căzut pe stradă
fâșâitul rochiei s-a auzit ca într-un amfiteatru grecesc
îi vedeam trupul în aer
îmi spuneam că pământul s-a înclinat
și mama odată cu el
mă voi obișnui numaidecât cu asta
și trupul meu va avea aceleași mișcări nefirești
pe noul pământ
dar vom putea să ne ținem de mână și așa
și vom putea merge și așa
mamă
cu membrele sucite
cu umărul fugit înainte
și brațele aruncate în față
eram cu mama când am auzit bufniturile
mai moi mai tari un amestec de bufnituri și prăvăliri
interjecțiile scoase de pielea care se julea de asfalt
dinții țoc oasele țoc țoc
ca bastonul unui orb căutând o ieșire
un loc unde durerea poate fi evitată

s-a făcut liniște
obrazul stâng al mamei
a lovit asfaltul
plaahhh
a ieșit tot aerul din ea

îți spun

eram cu mama în dimineața aceea
exista o corespondență specială
între culorile rochiei de vară
și ochii ei când verzi când galbeni
mama acoperea tot spectrul cromatic
pupilele mele negre și mari
absorbeau totul

o mână scria
cealaltă ștergea tabla

praf pe nu
rochie nu
întinsă pe jos nu
nemișcată nu
icnete nu
mama nu

mama da

picioarele ei au devenit enervante
nu mai era vorba de mama
era vorba de picioare
nu mai era vorba de picioare
era vorba de un obiect
mi se făcuse rușine cu ea
i-aș fi strigat
ridică-te femeie ce dracu! te vede lumea!
dacă atunci aș fi avut mușchi și umeri tatuați cu sirene
și maria te iubesc
aș fi smuls-o cu brutalitate de pe jos

atunci am auzit vocea bărbatului
doamnă ați pățit ceva?

și totul a sunat atât de șters și de fals
acel doamnă
al funcționarilor care tocmai închid ghișeul
e târziu doamnă!
al funcționarilor cărora li se rupe de tine
și de frumusețea ta de problema ta
haai doamnă!!
oameni la care apelezi de nevoie

și omul ăsta încerca să te țină
strângea de pe jos
și au mai venit și alții
au întors capul
sau doar s-au oprit pentru o clipă
dar tu nu-l lăsa
erași mai rapidă decât el
și nici eu nu voiam să-l las
voiam să fim doar noi doi acolo
să strâng eu totul atât de repede
și să mă uit la tine și să-ți șterg
praful de pe față atât de repede
și să mergem în alt loc ca să plângem
mamă
să mergem acasă
să ne amestecăm lacrimile
atât de repede să mergem
încât să nici nu-ți dai seama că ai căzut

iar el a rămas acolo pe marginea trotuarului
cu sacoșa de pânză jechoasă în mână
să se holbeze la picioarele tale
în timp ce tu treceai strada împreună cu mine

Adorație

Îi spun mamei că mă doare acolo jos.
Mă ia de mână și mă conduce la fereastră.
Îmi scoate chiloții, mă examinează.
În căldura soarelui pielea scrotului
se strânge, se rotește
ca o bucată de hârtie sub care mocnește jarul.
O rădăcină iese din pământ,
un capăt de pod suspendat în aer
începe să trepideze.
Cineva sau ceva se apropie.
Uruiul transformatoarelor se întetește.
Fascicule negre baleiază pe fața mamei.
Privește fascinată, lăsată în genunchi.
Chipul ei este prea aproape.
Mi-e teamă că aș putea să îi șterg trăsăturile.

preview

de când mă știu
adorm în timp ce mama
frământă aluatul
până se face un obraz rotund de copil
amestecă mâncarea pusă pe foc
cuțitul râcăie coaja crudităților
cru cru cru
luminează
galben portocaliu și alb
lumina asta intră pe sub
ușa camerei mele însoțită
de vocile teatrului radiofonic

și dacă toate astea n-au contat
atâta timp
acum au puterea unui preinfarct

când va muri
voi da radioul la maxim
voi cumpăra un robot de bucătărie
și îl voi lăsa să meargă în gol
să nu se audă până afară
cum eu în cameră

Din tată în fiu

Tata are o trusă de unelte.
Când ceva se strică, tata ia trusa
și se apucă să repare.
Mă duc la el și îl întreb dacă vrea să-l ajut.
Îl rog să-mi dea și mie o cheie,
dar el înjură și dă cu ele de pereți.
E ca un foc de artificii în Coreea de Nord.
Cad bucăți de fier încins.
Mă ard încercând să le prind.
Scriu o poezie despre fiecare,
elegii despre procesul lor de răcire.
Și trusa de unelte se va goli.
Și el mă va ruga să îi arăt ce am în palme.
Crede că am furat câteva când el nu a fost atent.
Îmi deschid palmele.
Palmele mele sunt albe.
Mâna mea stângă se numește Alzheimer.
Mâna mea dreaptă se numește Amnezie.
Trusa de unelte este goală.
Eu și tata ne prindem de mână.
Începem să ne învârtim prin casă,
o foreză cu viteza de
25 de metri pe secundă.
Brațele noastre se înnoadă,
coborâm spre centrul pamântului.
Aici secundele au dublu tăiș
și trec fără prea mare convingere.

O zi din viața familiei D.

I.

Aud prin geamul deschis
cum tata cântă în baie, aud
cum mierla fluieră serenissimo,
și îmi aduc aminte versurile
lui József Attila:
„în fiecare dimineață îmi
stropesc gândurile cu apă rece
așa vor fi proaspete și întregi”.
Aștept momentul când tata
o să renunțe la cuvinte,
și de la a doua strofă încolo
va începe să fluiera.

II.

Mama își frânge mâinile
în fața ecranului.
O întreb pe cine au mai omorât
în episodul ăsta.
Îmi spune că peisajul seamănă
cu Dunărea la Orșova primăvara.
Îmi imaginez cum actorii
își scot costumele
și încep să se rostogolească printre flori
până se umplu de polen.

III.

Stau în grădină
sub copacii înmuguriți
printre firele de iarbă care tremură
ca picioarele puilor de căprioară,
dar mai mult mă enervez,
nu pot să țin pasul cu ei.
Când eram copil
puteam s-o fac fără efort.

Lucrurile părinților

Până vin mama și tata de la serviciu mai am timp să mă uit și în noptiera mamei. La tata am găsit cutii verzi, pe care sunt desenați fluturi de toate culorile. Înăuntru nu sunt fluturi, sunt baloane. Sunt bune și baloanele. Se umflă cam greu și alunecă. Am să le leg de colțurile casei. Dar numai când o să fim acasă toți trei. Sau când se ceartă, fără ca ei să-și dea seama. Tata mai are și o busolă în sertar. O desfac și în locul lui N scrijelesc un M. Busola va arăta întotdeauna spre mama. Așa sigur nu o să ne rătăcim. În noptiera mamei găsesc o cutie albastră plină cu pastile albe de forma unor submarine. Pe folia de aluminiu e un calendar. O să vorbesc cu mama. Pe furiș, mama și cu mine o să-i dăm în fiecare zi lui tata o pastilă. După ce tata o înghite, pastila devine submarin, iar mama și cu mine vom vedea înăuntru lui tata cu ajutorul periscopului. Vom vedea de ce e supărat. Pe fundul sertarului e o cutie neagră, lucioasă. Înăuntru e împărțit în cubulețe, ca un calculator, numai că în loc de numere sunt culori. Mama nu mai știe cum trebuie să înmulțești culorile ca să fii fericit. Nici cum trebuie să citești rezultatul din oglinda care e pe cealaltă parte a cutiei. Mama nu mai folosește cutia neagră. Zice că e inutilă. O să vorbesc cu tata. O vom ajuta noi pe mama să înmulțească culorile. Tata e foarte bun la matematică. Dar toate aceste lucruri le vom face în timp ce casa noastră, luată pe sus de baloanele lui tata, va pluti deasupra orașelor țării, și oamenii ne vor zâmbi și ne vor face cu mâna. Uite o familie fericită, își vor spune.

O seară cu familia D.

Tata nu știe cum să-și arate supărarea.
Se închide într-o încăpere izolată,
înjură năprasnic, deznădăjduit.
Mama nu știe să danseze pentru că
nu știe să se lase condusă,
și încet-încet nu se va lăsa condusă
nici de propriile picioare.
De parcă s-ar împiedica la fiecare pas.

(puțin, doar puțin, puțin de tot. da, foarte puțin)

Nu știu cum s-au găsit ei doi,
dar uite că împreună se descurcă:
mama tastează,
tata manevrează mouse-ul.
Mama îmi scrie:
pozele pe care ni le-ai trimis
au ceva din singurătatea
romanelor americane.

Îl roagă pe tata
să-i maseze ceafa. Cu o mână
tata își masează ceafa
să-și dea seama dacă face bine.

Tata îmi scrie:
să vii acasă, că niciodată nu știu
câtă pâine să cumpăr
dacă nu ești aici.

Sunt la șapte mii de kilometri de casă,
pe o insulă stâncoasă, în baraca muncitorilor.
Mâinile și hainele îmi miros a măruntaie de homar.
Acasă, mama strânge rufele curate
întinse pe sârmă, înainte să înceapă ploaia.
Îmi vâr fața printre cearșafurile încălzite de soare.

așa cum îmi place mie să fii

ai intrat pe ușa joasă
a trebuit să te apleci mult
strângeai în mână șapca de muncitor
aveai geaca aia verde de nailon
cumpărată din piață de la ruși
ai trecut repede prin fața celor așezați pe bănci
chircit cu pași lungi de pasăre marină
eu urmam la rând
picasem cu un adversar mic de statură
foarte rapid și enervant
tot meciul se consuma la mijlocul terenului
nu am avut ocazia să îl atac să ajung
în celălalt capăt al planșei unde stăteai tu
prezența ta acolo mă făcea slab
și într-un fel eram fericit că voi pierde
voiam să pierd cât mai repede
deja mă gândeam ca la următoarele tușe
să închid ochii când arbitrul face semn să începem
să mă îndrept așa către adversar să nu mai înțeleg nimic
să nu te mai văd
și toată puterea din picioarele mele dispăruse
și simțeam apăsarea aia din tine pe care o ai
întotdeauna când se întâmplă ceva cu
o anumită încărcătură emoțională
de parcă ți-ar veni să pleci să te ghemuiești
nu mai înțelegi nimic închizi ochii
pierzi în fața adversarului

s-a terminat repede

mi-am scos casca ăla

îi sare antrenorului în brațe dă mâna cu toți

tu vii și îmi spui nu-i nimic lasă că e bine

acum ai fața destinsă așa cum îmi place mie să fii

și mă bucur și eu

sânge din sângele lor

la 11 ani
o sfoară legată strâns
în jurul încheieturii
să se certe
la urma urmei e sângele lor
sub pielea vânăță
carnea are consistența
unui măr putred
dacă se împacă
mă dezleg
sângele se va
rostogoli la picioarele lor
ca o minge

parapantiștii săreau în gol

parapantele se deschideau
la sute de metri deasupra orașului
asemenea unor flori presate
care prind din nou viață

a sunat ca o mărturisire
știți copii
vreau să mă dau și eu
odată
cu parapanta
dacă m-ar ajuta cineva
poate aș reuși

dădea legumele prin răzătoare
viteza și ritmul se încadrau
în parametri normali

atunci eu și cu soră-mea
ne-am concentrat privirile
spre un alt punct ne așteptam
ca din clipă în clipă
să răsară rizomi
din capul ei moale și ofilit

urma să rezolv totul în seara aia

nervii mei pluteau în jurul lui
cili care nu văzuseră niciodată lumina
îmi măsuram nivelul agresivității
aciditatea transpirației
creierul meu era paralizat de lovitura
unei bare de metal apărute din întuneric
vedeam doar planuri de evacuare a clădirilor
mergeam în spatele lui
îl filmam dădusem zoom pe ceafă
pielea și tendoanele zvâcneau
era o crisalidă în plină transformare
o să se întoarcă fulgerător
fața lui va fi de nerecunoscut
și mă va întreba
ce vrei?

am așteptat să ieșim din pădure
să ne întoarcem printre oameni
am așteptat să se întunece
de ce nu te-ai despărțit de mama?
l-am întrebat izbindu-mi capul de bara de metal
apărută din întuneric
l-am întrebat încă o dată
de ce mai stai cu ea dacă nu o iubești?

tata a scos un sunet slab de cremene
nu e chiar atât de simplu...
tot drumul spre casă
nu am auzit altceva

decât scârțâitul unei armuri
ce se dezmembrează încet

crăciunul în bucătăria inundată

câteodată tensiunea dintre noi
se propagă prin ziduri prin țevi
și ajunge înapoi sub forma unui uruit

așa trebuie să se fi întâmplat
și în acel an de crăciun
când s-a spart o țevă în bucătărie

am închis robinetul de alimentare
nu se mai auzea decât clipocitul apei
cuvintele rostite aproape în șoaptă de tata
mama pufnind în râs
apa șiroind din cârpe
gâfâitul demonstrativ

eram entuziaști ca o echipă de muncitori români
la prima lucrare în străinătate
fără să vrem între noi se creau curenți
și simțeam cum toate inițiativele mamei
toate întrebările mele
și toate disputele începute de tata
din te miri ce imprecizie în ideile noastre
întrerupte în timpul meselor
în timpul întâlnirilor de pe holul îngust
de cel ajuns primul la ușă
aveau acum o finalitate
erau ascultate
se găsea un răspuns

și când s-a umplut găleata eu am
luat-o și am vărsat-o înapoi pe podea
în apă toate lucrurile se fac mai ușor
le-am spus iar ei mi-au zâmbit

din ce în ce mai

cearșaful boțit
mi-a lăsat urme vineții pe piele
capăt din ce în ce mai multă
greutate în somn

carnea crește
în jurul ochilor mamei
cresc intervalele la care
tata emite semnale

îmi vine să creștez să fac
incizii adânci dar până la urmă
sunt doar un om care aduce
modificări minime

udă florile
șterge praful

online

google este tatăl meu
de la el am învățat cum se face
nodul la cravată

am apelat la el
de mai multe ori într-o singură zi
decât la tata în toată viața mea

eu și cu tata
plutim în derivă prin spațiul virtual
ne mai trimitem câteodată mailuri
el îmi trimite anecdote misogine
și ecuații al căror rezultat final este
femei egal probleme
eu îi trimit teste de atenție și aplicații
care îți determină vârsta creierului

to: tata
subject: [No subject]

am citit undeva pe net că
anul acesta se vor genera
4 exabiți de informație unică
vom fi mai conectați ca niciodată

legătura părintească

părinții mei
sunt idoli de piatră
sculptați în fotolii
învăluți în lumina albastră
a televizorului

eu îi rog
să îmi dea iubire
ei îmi dau de înțeleș că
focul încălzește
masa e pusă
patul va fi desfăcut

eu vreau să ascult
pildele lor grăitoare
mă cheamă
alături de ei
în fața televizorului

eu mă pregătesc să ies
cer binecuvântare
și putere
ei cu ochii întorși spre tv
văd pericole prevăd capcane
îmi spun să mă feresc

îi implor
să se întrupeze încă o dată
să facă minuni

să salveze lumea
piatra pleznește
pe fețele lor

pierduți în lumina albastră
a televizorului
idoli de piatră
mici și obosiți

Exerciții de respirație (I)

1. celulele mele se simțeau părăsite

dau zăpada
lopeți de jar alb pulverizate în aer
pentru o clipă există umărul
pentru o clipă încheietura mâinii
a trecut atâta timp de când
n-am mai transpirat cu toți porii
încât a devenit o trăire psihedelică
zăpada alunecă de pe acoperișul de sticlă
din streșini cad broaște străvezii lip-lip pe beton
am terminat stau la soare sprijinit de lopată
grade minus degetul mare pulsează dureros
îmi vine să îl bag în gură ca pe o acadea
mă gândesc că fac toate astea fără efort
dar e un efort continuu
să fiu împreună cu celulele mele
acum torc asemenea radiatorului unei mașini
oprite de curând

2. le traiettorie delle mongolfiere

vântul este favorabil desprinderii
coroanele copacilor sunt baloane cu aer cald
echipajele lor (probabil spiriduși)
aruncă peste bord întregul balast
trunchiurile pârâie ca niște funii groase
nodurile făcute la începutul primăverii
sunt desfăcute cu grijă
baloanele ruginii și galbene decolează

pământul presărat de funigiei
și funiile suspendate în aer
sub cerul de metan lichid
trec două siluete minuscule
gurile lor produc fără oprire
baloane de dialog din care aflăm
ce planuri au de revelion
și că își vor cumpăra înghețată
odată ajunși înapoi în oraș

3. fără alte precizări

dimineața
sunet de zaruri
deasupra capului
sau rândunele

o chelneriță împarte
scaunele roșii de plastic
puse unele peste altele
și nu-i nimeni

o săgeată verticală
pe panoul publicitar

ușa rotativă

moartea folosește gillette

își încep ziua de muncă
nerăbdători
zâmbetele lor seamănă cu
o conservă deschisă cu cuțitul

ei vorbesc doar
despre lucruri serioase
de parcă limba lor ar fi fixată
cu un ac de cravată

ei vor fi fresh până la pensionare
circulă atât de rapid între birouri
încât simt în nări o briză
cu miros de after-shave

o dimineață de milioane

5 minute până sună ceasul
sub unghia degetului mare de la picior
se rotește becul roșu al unei sirene
urechea înregistrează fojgăiala sângelui

amplifică sunetul îți spui amplifică-l
și o să se spargă geamurile și monitoarele
o să se dărâme clădirile cu birouri

poți să duci cursorul unde vrei
niciun semn de viață sub piele
îți iei doza zilnică de cofeină
așa cum
mutilații își scarpină adesea
membrele fantomă

câteodată te mai duci la baie
dar nu te uiți în jos
când te întorci să tragi apa
ți-e frică să nu descoperi
în loc de rahat
cabluri electrice

Ușa rotativă (I)

Am găsit din întâmplare o ușă rotativă
în care nu locuia încă nimeni.
Ai mei s-au obișnuit destul de greu cu ideea.
Tata strânge bani pentru mine
ca și cum aş suferi de o boală incurabilă.
Mama trece prin ușa rotativă
și mă îmbrățișează
preț de câteva fracțiuni de secundă,
fără răspuns,
căci inima mea stă prost la capitolul
conductivitate termică,
și înainte ca ușa rotativă s-o arunce
în stradă,
mai are timp doar să-mi strecoare în buzunarul sacoului
casetele pe care și-a înregistrat sfaturile.

Aici am învățat cum să înapoiez
mingile rătăcite ale copiilor
de pe terenul de joacă,
și în același timp să duc
obositoarea muncă de convingere
a potențialului client,
și cum să-mi lipesc mucii
pe ascuns între foile rapoartelor
de final de an trimise în Germania.
Ziua sunt îmbrăcat mereu la fel:
în costum și converși, asta pentru că
întotdeauna am fost bun
la alergatul pe distanțe scurte

și ar fi păcat
să îmi ies din formă.

Noaptea mă prinde ghemuit
între aripile de sticlă ale ușii mele rotative.
Mă rog adesea îngerului:
„călăuzește-mi pașii spre locuri de joacă
care nu se vor desființa
niciodată,
spre multinaționale care nu vor da faliment
în veci,
ocrotește deprinderile părinților mei!”

Ușa rotativă (2)

Astăzi ușile rotative
lucrează la capacitate maximă,
separă și apoi scuipă oamenii
în malluri, bănci și corporații.
Blonde platinat care poartă la gât
un șir sclipitor de zerouri,
bărbați ce-și duc în palme cravata
ciopârțită cu foarfeca de angajatori,
oameni care și-au lăsat corpurile
astrale drept garanție pentru un credit în euro,
directori în jugularele căroră
patrulează pești piranha, și
eu, refugiat într-una dintre uși,
încercând să rămân aici,
să nu fiu aruncat în niciuna
dintre lumile în care
nebunii și întârziții mintal
și-au reunit forțele
pentru a desena pe hârtie milimetrică
matrițele care vor da formă și consistență
dorințelor noastre.

yin-yang

când eram copil
schimbam ipostaze
îmi zbârnâia puful de pe obraz
măduva saliva sângele se adunau
gogoloi în gât (guts&guts)
și eram important
fără spectatori
fără spectacol
important

zi după zi
mereu ca înainte de somn
un melanj o pastă
îl ating precipitat
pe cel care făcea atunci proiecții
mi-e teamă că-l uzez
că se duce
propria mea substanță
incontrolabilă

a.z.i.

(azi trebuie azi să
azi vorbești azi cu el azi)
te întinzi pe pat
deși abia l-ai strâns
(voința se trezește
în timpul siestei bărbaților)
bagi mâna pe sub guler
(înveți oratoria
cu o bucățică de ciocolată
sub limbă)
apuci un smoc de păr
și tragi
apuci și tragi
îți amintești cum jucai
„găină sau cocoș”
da
e adevărat
ție îți ieșea întotdeauna găină
te simți obosit
ai vrea să
vină cineva

nu știi ce te așteaptă

ieșeai pe terasă dimineța
îți comparai mărimea mâinii cu o frunză de arțar
dădeai foc furnicilor folosind un tub de spray
și o brichetă
îți treceai mâinile peste piept și abdomen
constituția ți se schimba de la o zi la alta
urcai în pod făceai tracțiuni
te odihneai întins pe jos în camera de zi
numărai bucățile de parchet
din interstiții ieșeau
larve de țânțari care îți gâdilau picioarele
îți aminteai cum arai fotoliile cu un tractor
când erai mic
(trecuseră câteva săptămâni bune
de când ai încercat să te angajezi
la un depozit de materiale de construcții
noroc că nu te-au acceptat
durerea de stomac din diminețile acelea
era un semn prevestitor pentru ce avea
să te aștepte)
nu știi ce să faci
să mănânci să bei să îmbrățișezi sau să dormi
nu aveai cu ce să te compari
și băgai mâna în pantalonii de trening
începeai să te masturbezi
soarele se apropia de o pantă alunecoasă
cineva suna la poartă

treceau secunde bune până să înțelegi
ce vor de la tine

compoziție cu nuanțe de negru

nu ți-e frică acum
că va înceta
țiuitul aparatelor
huruitul centralei
și că armata de cerșetori
din cap
își va uita cântecele?

nu ți-e frică
de miliardele de necunoscute
pe care le conții?

colaborează
schimbă informații despre tine
te vor înlocui treptat

nu ți-e frică să înțelegi
entitatea care operează
cu nuanțe de negru?

Euforia sufocării

Capul meu este plin de cutii mici de sidef
care alcătuiesc un zgârie-nori plin de birouri.
Acolo sunt funcționari care privesc
iarba, cerul, oamenii,
și îmi trimit rapoarte
despre ce am văzut.
Pe vârful clădirii pâlپâie o reclamă uriașă:
Outside is cool!
Alți angajați născocesc tot felul de îndemnuri:
Transformă-ți atacurile de panică în ceva plăcut!
Cumpără-ți o cutie în care să stai
și una cu care să te deplasezi!
Lasă epuizarea sexuală să te acopere
ca vidul din ambalajele produselor!
Trupul meu e o panglică sângerie care leagă,
răsucită cu eleganță, cutia în care mă sufoc încet.

hubble-bubble

ai crede că sunt stelele călăuzitoare ale poporului
ai crede că sunt comete
așa de frumos cad
și acoperă pământul nostru
rouă colorată strident
made in west
sunt hale și hipermarketuri
împachetate în folie de plastic cu bule
învățătoarele și profii
trimit copiii la practică
să strângă foliile de pe hale
îi învață cum să își facă din ele
haine și perne
îi pregătesc pentru viață
părinții sparg bășicile la locul de muncă
și se gândesc la salariile lor
apoi într-o zi halele și hipermarketurile
dispar ca niște ozeneuri
și oamenii rămân cu fâșii întregi
de aer și plastic aer și plastic
familiile stau în bucătăriile lor
sparg bășicile și tac
așteaptă să se întâmple ceva
încă o minune doar una

Monstrul sacru al scobitului în nas

Vă rog să mă lăsați în pace! Acum nu am timp să scriu.
Acum e timpul pentru concursul de scobit în nas.
Nu lăsa pe mâine scobitul în nas pe care îl poți face azi!
Aceasta este deviza mea și a colegilor mei!
Dar aici totul se face la scară mică.
Suntem prea puțini în branșă.
Acum lucrez la o nouă tehnică, ascuns în spatele monitorului.
Tehnica scobirii în nas cu ambele mâini.
Aș deveni un tip mult mai echilibrat dacă m-aș scobi
în nas cu ambele mâini. Aș deveni ambidextru.
Ar fi o calitate pe care aș putea să o trec în CV-ul meu.
Un aspect care nu ar trebui neglijat de nicio firmă serioasă.
Deja presimt că în momentul în care voi demisiona de aici,
pentru că nu mi se asigură condițiile optime pentru
scobitul în nas timp de opt ore pe zi, ci numai part-time,
voi fi the most wanted expert în scobitul în nas,
monstrul sacru al scobitului în nas, cel care a trecut
ca o vijelie prin atâtea firme, transformându-le radical
cultura organizațională, făcând-o mai ușor de suportat.
Directorii de resurse umane mă vor curta îndelung,
îmi vor face cadouri, mă vor mitui, mă vor scoate în oraș,
doar ca să accept să fiu responsabil cu scobitul în nas
la o oarecare firmă multinațională, care nu ar putea
să supraviețuiască pe meleagurile noastre fără sprijinul meu.
Și mă voi pune pe treabă numaidecât.
O să îi învăț pe cei fără experiență cum să o facă.
Cum să agațe cu unghia, cu voluptate mucul întărit,
tehnicile hedoniste prin care se poate prelungi plăcerea,
îi voi îndemna să exerseze și acasă în familie, să ignore

soția și copiii, e vorba totuși de scobitul în nas,
un mod de a-ți câștiga existența și de a progresa în viață.
Voi organiza training-uri și conferințe cu tema
„Alimentația și productivitatea muncii”, în care voi vorbi
despre ce trebuie să mănânci ca să produci mai mult mucus
(lactate, grăsimi), sau cu subiectul „Cum să răcești pe jumătate”,
să fii doar mucos, nu răcit, prin expunerea la curent,
jocuri practice pe aceste teme, lungimea optimă a unghiilor, etc.
Bineînțeles voi dispune întocmirea unor fișe de pontaj,
unde se trec orele efectiv petrecute cu această activitate.
Voi convinge conducerea să acorde fonduri pentru dezvoltarea
unui sistem de management al calității în domeniul
scobitului în nas, proceduri, înregistrări, documente, revizii,
tone de hârtie și vrafuri de registre (crearea de noi joburi),
care să însoțească această nobilă muncă,
această milenară îndeletnicire.
Voi prezenta lunar rapoarte conducerii firmei,
grafice cu cantitatea de muc obținută,
eficiența exploatărilor nazale,
voi face propuneri inovative privind
folosirea materiei prime obținute,
producerea de combustibil, evident după un proces prealabil
de dezinfectare a materiei prime. Cocs uman pentru sobele,
pentru centralele noastre termice, energie organică, nepoluantă!
Să nu mai depindem de gazul rusesc și petrolul arabilor.
Să exportăm această bogăție a noastră în UE și USA!
V-aș mai povesti despre proiectele mele,
dar trebuie să mă scobesc în nas, să nu îmi pierd dexteritatea,
să nu regrez până la punctul în care nu știam nimic despre
scobitul în nas. Ce nefericit eram pe atunci,
ce existență searbădă duceam!

Îmi este atât de rușine

Din cauza mea,
profii plutesc ca astronauții
prin sălile de clasă,
cu tuburile de aer pe terminate,
legați de un picior al catedrei
în gravitația zero a râsului.

Din cauza mea,
bătrânele prizează cocaină
înainte de a ieși la plimbare
ca să fie mai agresive.

Din cauza mea,
cei din fosta mea gașcă trăiesc
în reclamele pentru coniacul Unirea.
Ei își ridică și își aruncă arătătoarele
ca pe niște săgeți de darts
spre primul Dorel care le iese în cale.

Din cauza mea,
și-au implantat fetele hidrofoare
în glandele lacrimale,
râsul meu le-a făcut să devină
anorexice, acre, bulimice, isterice,
curve și chelnerițe pe vapor.

Din cauza mea,
oamenii cad unul peste altul de râs
și se încovoiaie atât de tare,

încât trebuie chemați cei de la descarcerări,
care abia mai fac față.

Din cauza mea
ei stau în fața televizorului seara
râsul îi transformă în bricege chinezești
cu lama ieșită din țâțâni,
se închid și se deschid de zeci de ori,
un excelent exercițiu fizic
pentru un somn odihnitor.

Din cauza mea,
poporul român are
maxilarele cele mai puternice
din lume:
opt ore de răs, opt ore de mestecat,
opt ore în care își sfâșie aproapele.
Vocabularul lor s-a redus
la un singur cuvânt: țac!

Din cauza mea,
ascunși în ceața cadotică,
meșterii cei mari și ajutoarele lor
împing cu lopata în malaxor
cele 22 de milioane de pietricele de râu.
Ei construiesc o ghenă de gunoi
biologică.

*(Eu am răs primul.
Eram cu toții în pântecul
de beton prefabricat.
Pluteam în apa în care
se spală cadavrele.*

*Prins în menghina ce păruse
o deschizătură orbitoare
spre altă lume,
am deschis gura să spun ceva.
Râsul ce a urmat
a fost o încercare
de a scuipa apa infiltrată
fulgerător
până în măduva oaselor.
Ceilalți, păcăliți de râsul meu,
au izbucnit și ei în răs.
Pe jumătate născuți,
pe jumătate înecați.
Îmi este atât de rușine.)*

cântec de adormit copiii

eu nu duc greul vieții
confruntat cu vederea aceleiași
ferestre aceleiași lumini
îmi pierd cunoștința
în fiecare dimineață

întreabă-te tu în locul meu
ce se întâmplă cu setul de mișcări
necesare așezării în capul oaselor
împăcării cu sutele de articole vestimentare
și unde se vor concentra în timp
ce durere și neputință vor naște

eu nu vreau să duc greul vieții
când aud de termene
inventez basme în care timpul
a fost odată ca niciodată
când aud de scris rapoarte
desenez bastonașe ca în clasa întâi
îmi fac dreptate mă fac ascultat
prin leșin autoindus

întreabă-te tu în locul meu
de câte ori s-au lăsat impresionați
de câte ori au semnat în locul meu

palatul iritat de la dulciuri
îmi amintește cel mai bine de urlet
de revoltă îmi amintește lupta
cu o pătură prea mică pentru mine

pe loc

mereu același pat
tot timpul ți pățul ăsta gândit la milimetru
pentru totdeauna o corecție
la nesfârșit amânată
părăsit în neștire
fără pauze
zi și noapte parcări subterane
fără să știi când se termină
de unde ai pornit
cum pot exista imagini succesive
povești fără indicii
unde este liantul
doza de umanitate în fiecare zi
când se întunecă
mereu același tot timpul pentru totdeauna la nesfârșit în neștire
fără pauze zi și noapte fără să știi de unde ai pornit

dublă expunere

spațiul din jurul meu e o peliculă impregnată
de blocuri cu tencuiala căzută
și intrări împodobite cu faianță neagră
o dublă expunere nereușită
și spații albe cu pilitură de unghii și colțișoare
de la angajatele care își fac manichiura
așezate pe soclul vitrinei unui second-hand
peliculă supusă unui tratament special
într-o șaormerie obscură unde
carnea înfiptă pe rotisor se strânge
ca o bucată de cauciuc
fotoșopată pe terasa cu palmieri
unde îmi beau berea
în fața unui dâmb de moloz escaladat de o vrabie
flancat de maidanezi care filtrează
aerul cald asemenea unor radiatoare
și o motocicletă yamaha proptită în dâmb
crossprocessing
motociclistul îmbrăcat în foiță
vorbește la telefon ai făcut baie întrebă plescăind
dublă expunere
o baie fără geamuri
ticsită de haine puse la uscat pe sârme
nelipsita dungă căcănie care aleargă pe pereții
dați cu vopsea de ulei silueta unei fete
în spatele perdelei de nylon și vocea ei înfundată
crossprocessing
foaia xeroxată pe care scrie
preluăm comenzi telefonice însă nu putem

executa livrări la domiciliu
sticluța cu oțet și cea cu ulei două vase comunicante
vreau să plătesc
interiorul restaurantului e trecut prin filtru sepia
bucătăreasa cu ochi înăbușiți în pungi de seu rânțed
se odihnește în spatele unei stive de meniuri
crossprocessing
pe vitrină stă un suport pentru scobitori din plastic
mausoleu în miniatură în vârful căruia
tronează o pasăre roz cu aripile desfăcute
ies din restaurant mă îndrept spre gura de metrou
un balot de pufuleți e legat de clanța ușii
puradeii îl confundă cu un sac de box

[time [muie [www

un tunel lung
și doar un
banner electric
deasupra mea
apoi o zi foarte scurtă
în curbă
apare un copil
cu mișcări
de frankenstein
se pregătește
și își arată
degetul mijlociu
heil!

un tunel lung
singura sursă
dansează
în fața ochilor
apoi o zi cât un bulgăre
de zăpadă
în geam
apare un copil
aruncă peste umăr
o grenadă
încălzită prea mult
timp în pumn

un tunel lung
acupunctură

cu leduri
apoi o zi o
flacăra de sudură
în care un copil
face un gest
să-ncremenească
lumea

Cu mâinile legate

Stau pe scări, învârt paleta în paharul gol.

În fiecare dimineată femeile de serviciu
scot în fața intrării tije de flori putrezite
în ghivece improvizate din peturi.

Portarul trage o linie întreruptă în jurul clădirii
și desenează o foarfecă la capătul ei.
Se proiectează slide-uri în sălile goale.
Între copertile lucrărilor de licență
sunt foi albe pe care coordonatorii și studenții
au jucat x și 0.
Laborantul toarnă substanțe dintr-o sticlă în alta,
dintr-o sticlă în alta,
dintr-o sticlă în alta.

Mă uit la clădirea telefoanelor și realizez
că nu am văzut niciodată pe nimeni
deși sunt zeci de ferestre.

S-a pierdut o secvență de date.

Cineva a preluat secvența asta
și face o farsă.
O parte face farse
cealaltă parte le așteaptă, le interpretează,
le ridică la rang de istorie.

Învârt paleta în paharul gol,
un păianjen minuscul plutește
dinspre încheietura mâinii stângi
înspre încheietura mâinii drepte.

dumnezeu s-a născut în america și a uitat sufletele într-un lagăr comunist

lui Thomas Pynchon

simt nevoia acută a unei voci feminine. nu mă mai pot sincroniza cu mine însumi. din pântecul mamei cineva îmi face cu mâna a despărțire. nu sunt în stare să-i răspund. am fost conceput în așa fel încât să mă divid în fiecare secundă*. nu mă doare. râd, beau și fumez. mă fut. lumina trece pe deasupra mea zumzăind, o simt prin sticlă. lumină-întuneric-lumină-întuneric. suntem într-un centru de copiere. vreau să-ți aud vocea. v, tu ești? apariția ta ar putea declanșa o gamă largă de reacții kinetice. cineva va ridica o mână. pleoapele se vor mișca: clip-clip. fluidele vor curge până îmi vor dizolva trupul. îmi vin atâtea idei! mușchii mei răsuciți din fibre optice se încordează. sunt frumos. și nicio informație despre mine. dumnezeu s-a născut în america. tai deșertul în două și nu mă opresc nicăieri.

*ceva e putred aici. cineva foarte subțire absoarbe materie, absoarbe căldură. acumulează și se teme. învață mersul piticului. aici. în coșul pieptului.

Exerciții de respirație (2)

1. antene

m-am întins aici unde iarba
face un vârtej
ciobanul fluieră doar atât cât
să nu treacă pragul ecoului
îmi ascult pulsul sunt pe urmele
unui animal fantastic
care bate o dată din picior
și se deschide o ușă
mai bate o dată
și dispare
o insectă își mișcă antenele
circular
ele nu se ating niciodată
dar există curenți

(urmat de setea asocierilor
dintre liniștea care mă cuprinde
și liniștea din jur)

2. die perfekte welle

sub apă
o efervescentă rău prevestitoare
o țeavă fisurată
sub apă se simt
corpuri gelatinoase
de fapt propria respirație
de fapt șortul larg alunecos

deschid ochii
mă uit spre mal
figurine de lemn ce-mi seamănă
vociferează mă așteaptă
un dumnezeu atomizat
ezit
înot mai departe
spre larg
undele cerebrale
ies de pe fm
ies de pe am
se termină banda
e liniște

3. switch off

foarte rar
o muscă se izbește de geam
ploaia invizibilă mișcă frunzele

lumina se oprește pe terasă
ca un sediment al după-amiezii

din candelă
(cap de demon surâzător)
iese un fir de fum

respirația mea nu-l tulbură

**ceea ce este
în parte va dispărea**

revers

când eram foarte tânăr
obișnuiam să fiu unul dintre
prietenii ei imaginari
acum că am crescut
îi este tare dor de mine

film documentar

am încercat încă o dată
să fiu tabula rasa
în ceea ce te privește
diana

să acopăr cu valuri de endorfină
gesturile tale
să asociez rârâitul tău cu
îndârjirea naivă a unui băiețel
să fiu atât de convins
că am pătruns în intimitatea ta
încât să mă cuprindă
panica post coitum
să mă întreb
cât timp voi mai putea iubi lim-
ba ta de pisică
pieptul tău plat

am trecut prin cartierul
în care ai copilărit
am trecut prin diapozitivele
3D în care tu apăreai
în diferite ipostaze
voiam să fac și eu parte
din copilăria ta așa că
ți-am povestit că tata
lucra la termocentrală
și s-a urcat cu mine
până în vârful furnalului

voiai să faci un film documentar
dar nu găseai subiectul
îmi dădeai citate din grierson
actorul „original” și scena „originală”
sunt călăuze mai bune decât
echivalentul lor ficțional
fă un film despre mine
întoarce-ți obiectivul spre mine
filmează am urlat
aceasta e plăcuța pe care
am trimis-o noi pământeni
în spațiu în speranța că
o civilizație superioară

- - - - -

am încercat încă o dată
să fiu tabula rasa
pentru tine
diana
să uit

că m-am simțit ca atunci când
vrei să vezi cu ochii tăi țărâmul
din o mie și una de nopți
și în locul lui
descoperi un deșert
plin cât vezi cu ochii
cu sonde petroliere

atât de fain (so fine)

te idealizez
sunt deposedat
mă reped la tine cu vorbe și gesturi
care nu sunt ale mele
am rare momente de luciditate
știu cum ar trebui să mă vezi
sunt interfața pe care
îți scrijelești viziunile
mă țin după ele
ca un câine după stăpân
corectez din mers
funcționez după schema logică
a fricii
că voi fi din nou respins

te idealizam
azi nu sunt nici dezamăgit
nici vrăjit
azi împarți sandvișul cu mine
te cerți cu prietenul tău la telefon
azi furnicile își ating prelung antenele
decizi că nu vei locui nicăieri
mai mult de un an
azi mă uit la sandalele tale de plastic
te-ai jucat toată ziua în curtea blocului
ai praf între degetele de la picioare
ți s-a rupt o baretă
azi am înțeleș
bătăile inimii mele semănau

cu ceea ce face un băiat
care nu mai rabdă de foame
bate în masă
cu pumnii încleștați pe tacâmuri
și
trupul meu freamătă
pe melodia râsului eliberator

splendoare în iarbă

breteaua rochiei se răsuțește ca o foiță de țigară
ezită în locul în care umărul e cel mai rotund
unde se strânge toată lumina zilei
îmi văd propriul chip zâmbind în el
e o bilă de cristal în care hedoniștii își pot ghici viitorul
trupul tău gol în iarbă este ceva ce nu poate fi priceput
cu degetele
am același sentiment ca atunci când am asistat
la primul experiment
din laboratorul de fizică în clasa a șasea
gropița dintre clavicule se umple de pulsul tău
așa cum un lac secăt se umple de apă vara
când plouă torențial
degeaba se ridică tendoanele care pornesc
de acolo spre gât
ca două baraje
și alunițele se rotesc scene de documentar în care
noptile înstelate date pe fast forward
eu trec printre ele cometa hale bopp
sângele a ales deja calea greșită
sectanții lui aleargă
să vadă minunea ascunsă sub palmele tale lipite de piept
scobitura unde se întâlnesc coapsele cu gambele
seamănă cu litera H
H de la hașiș de la H al lui Rimbaud
*Sa solitude est la mécanique érotique, sa lassitude,
la dynamique amoureuse*
și
O terrible frisson des amours novices

o pâine caldă însemnată cu H
pâinea cu care plecau la drum eroii din povești
pentru a ajunge în parcul acvatic dintre picioarele tale
la toboganele cu pante amețitoare
și pot vedea deja la capătul lor
dreptunghiurile de ciment cenușiu
bazinele fără apă iubite

canon D40

intru la tine în cameră
tot apari în fața mea
îmi zâmbești ca pisica de cheshire
capul tău devine transparent
culorile marginea pădurii
ochii tăi sunt anulați
de trunchiul gros al copacului
tu și cu ea stați rezemați
de o parte și de alta
zâmbetul tău se risipește
printre crengi
într-un colț al fotografiei
mâna ei se întâlnește cu mâna ta
în iarbă
și e mult sânge în mâinile voastre
și mult photoshop și
fructe de plastic pe crengi
și baloane în chip de animale
vrei să mă culci pe pat
încerci să mă pipăi
degetele tale coboară
picături de apă care s-au răcit
te rog s-o dai jos
tu îmi spui că nu poți să faci asta
este o icoană cu adam și eva
de la bunica ta
zumzetul ăsta cald din pântec
mai fin decât ultrasunetele emise
de lilieci urcă spre gât

îmi spui că e pentru un concurs
nimic nu justifică dimensiunile
și ce caută pe perete
zumzetul se lovea de tine
și revenea la mine plin de sens
acum nu mai e nimic acolo
ești prea departe
spui sunt obsedat de geneză
asta era tema!
ești lipit de perete
ții o mână la spate
încă o mai ții de mână
urcă în gâttej
e ceva imposibil de asimilat
are mii de colțuri îmi sfâșie gura
tu nu vei ști să dai nume fiarelor
nu le cunoști îndeajuns
te vor mânca de viu

mă trezesc într-un pat gol
ghemuită de frig
luna
e o rotulă ciobită
bănuită doar
în spatele blocurilor

unul dintre eșecurile memorabile ale aeronauticii

când ai căzut pe scările de la okian
mi-am amintit de căzătura mamei
mă așteptam să simt emoția
aceea intensă dar nu a fost să fie
ca și cum frații wright ar fi construit
un aparat cu aripile prea mari și
încercarea lor ar fi rămas în istorie
ca o ciudățenie a inventicii

s-au adunat cu toții în jurul tău
toate animalele mici și enervante ale pădurii
aflăte sub efectul unei supradoze de empatie
albă ca zăpada și ți-au ridicat cu evlavie
șalul și geanta de pe jos și ți-au luat
durerea cu lăbuțele lor moi

iar eu am rămas deoparte
pentru că eu te-aș fi ajutat altfel
eu i-aș fi împins pe toți la o parte
mie nu mi-au plăcut niciodată
ong-urile și acțiunile caritabile

tu arătai ca scoasă din cutie
chiar și după ce ai căzut
tu nu ai pierdut
ție nu ți-a lipsit
nu te-a durut
niciodată nimic

mi-am dat seama
că arăți ca scoasă din cutie de când te știu
îmi venea să te împing pe scări
dar mi-am amintit de frații wright
și de ciudățenia
cu aripi supradimensionate

e nevoie de ceva mult mai violent

am să mă urc pe barajul unui lac
am să-ți formez numărul
o să pun telefonul jos pe beton
și o să sar în cap
tocmai pentru că nu mi-a ieșit niciodată
tocmai pentru că mi-a fost mereu frică să fac asta
e nevoie de ceva violent
eschiva superbă a trupului în aer
ezetarea superbă a degetului tău
suspendat între butonul verde și cel roșu
în imaginația mea stângace
în căderea mea la fel de stângace
voi lovi suprafața apei cu pieptul
alo?
e nevoie de o lovitură puternică
pentru a schimba urâta deprindere
a inimii de a linge lasciv coastele
voi lovi suprafața apei cu burta
alo?
e nevoie de o lovitură puternică
pentru a anihila senzația de plutire
alo?
vei auzi
doar un plescăit ușor ca al unei broaște
ce sare în apă de pe o frunză
sau doar liniștea
și vei ști că din momentul acesta
sunt împăcat cu situația
luptând pentru o gură de aer
dar împăcat cu situația

reconversie profesională

hoinărești pe rep
un let it be
la chitară electrică
și acid în piept

urmărești fără să vrei
băiatul cu florile
de la o masă la alta prin baruri

ai nevoie de reacții
arătaoare lipite de cupluri
bețivi ciocnindu-și burțile
într-o semiîmbrățișare
de mascote din pluș

las' că știu eu
le-ai furat din cimitir

aștepti să se ducă naibii
tot sistemul ăsta
care ține în echilibru
indiferența și disconfortul lor
de data asta unul dintre ei
se întoarce cu spatele la ceilalți
alege și plătește florile

te bate gândul să te bagi și tu
îți va aduce inspirație satisfacție fiori

despre combaterea efectului de seră

facem revul într-o seră
cuibăriți pe o canapea vișinie

imy se lungește pe pieptul meu
imy îmi șoptește
ești în centrul acțiunii
unui bildungsroman optimist

limbile noastre se joacă
doi delfini în largul mării

îmi las capul pe spate
cerul e alb incandescent
pentru o fracțiune de secundă
carnea mea se va cristaliza
între șoldurile ei

imy îmi dă cu lingurița din înghețata
servită de ospătari cu papioane roșii

și iarăși sângele ei
mă leagănă până la leșin
și iarăși uimirea mea are 7,3
grade pe scala richter

acoperișul de sticlă se sparge

ninsoarea ne va acoperi
ca o haină pentru copii

loading... please wait

boxele bubuie proptite în ferestrele căminului
la dușuri băieții fac ski nautic pe săpunuri
luminile orașului o colonie de bacterii sub microscop
hei! ne vedem la 10 la teleferic?

pe cer trece un satelit și prin el
se descarcă acum o enciclopedie a sărutului
sau poate kama sutra un loc nedefinit
din pântecul tău intră în fibrilație

sâni reci atârnă deasupra orașului
luminile de pe furnalul CET pâlpâie intermitent
un montagne russe undeva sinusoida țipetelor
descompusă de vânt pe segmente

cu tuburi de spray cât niște extincatoare
studenții și studentele își sting corpurile incandescente
apoi sărută posterele lipite pe ușă
pe monitoare scrie game loading... please wait

acum paznicul doarme telefericul va fi doar al nostru
cablurile vor șuiera vom urca pe spinarea acestui
animal adormit în poziție fetală acolo sus
mă voi scufunda în tine ca un mormoloc

în culcușul său de mâl lipicios
carnea ta va visa lichefiere dezintegrare
luminile orașului ne vor învălui trupurile istovite
într-un strat de cristale mâzgă și miere

principiul ordonator

păsările în formație
o continuitate
eu înot
să intru în continuitate
apa și soarele
sunt o permanență
tu pe mal
printre turiști
o permanență

te iau în brațe
mă învârt și chiui
pentru că nu știu ce să fac
cu tine
te înfășor în prosop
mă primești și pe mine
golești ambalajul
îmi dai biscuiți spărți
din palmă

@

am încercat să reproduc cu mâinile plus gel de duș
cum e când sunt în tine

puful plopilor se oprește în aer
mă apuc de păr și râd

îți împing mâinile așa cum împingi un leagăn
îmi împingi mâinile așa cum împingi un leagăn

aș coborî dar mă tot dai peste cap

@ @ @ @ @ @ @ @ @

fără nicio legătură

ar trebui să mă vezi acum
cojesc fructe
ce nu reușesc să cojesc mănânc
am încercat mai multe cuțite
sunt murdar de zeamă până la coate
m-am stropit pe piept și pe picioare
și printre fructele tăiate cu toporul
oxidate am un moment de sublim
cu o piersică s-a curățat ușor
se rotește în palmă aproape singură
mă gândesc la
copil cojind un fruct
în haine de sărbătoare
nu se știe ce probabil un fruct care
de obicei nu se cojește

ție nu-ți place coaja piersicilor
ți-e frică de apa adâncă
dormi întotdeauna în tanga
și pantaloni de trening
nu-ți place să călătorești cu spatele
în mijloacele de transport
dar tu nu ești așa
toate astea nu au nicio legătură cu tine
la capătul vieții tale e o femeie rigidă
ea te-a învățat ce să faci când întâlnești
necunoscutul cum să opui rezistență
poate acolo e un element vital și accesul
ți-a fost blocat fără să-ți dai seama

la capătul vieții mele e un bătrânel neîndemânat
a încurcat firele din cap de câte ori
am vrut să mă comport ca un bărbat
mă uitam de pe banca de rezerve
cum alții valorifică timpul și acționează în locul meu
vegetam de frică
toate astea nu au nicio legătură cu mine
eu nu sunt așa

dar cum? nu-mi vine în minte nimic
ca și cum momentele bune
ar fi atunci când Dumnezeu are reverii
pe care le alungă imediat
baloane de dialog încărcate cu tot felul de
prostioare frânturi

mi-am amintit că inventam
de dinainte povești să ți le șoptesc
la ureche când facem sex
dar niciodată nu mi-am bătut capul să descopăr
ce ești tu pentru mine
half-life second life life extra life

oxidare fulgerătoare tandrețe când le țin în mână
felul în care se sparg când le amestec cu mierea
sper să-ți placă e salată în toată regula

pe urmele tale

să ies de la duș înainte să
se usuce urmele tălpilor tale
din baie în dormitor

să ajung la tine înainte să
dispară urmele lăsate de părul
de pe pieptul meu pe pieptul tău

să mă opun mental
dansului sfidător
al firelor de praf

Acalmie

Oprești apa.
Înfășori cu grijă
furtunul dușului în jurul robinetului.
Faci un nod marinăresc.

Acalmie.

Ne cercetăm picioarele și sexele
submerse –
arme ultraperformante
acoperite de corali.
Aici va fi o piață plutitoare.

Vorbim într-o limbă necunoscută.
Uiali, tebeius!
Eusi tebeius, dandirei!

filtru vegetal

invidiez felul în care lumina trece
prin frunze și le aprinde
xeroxarea lentă a razelor
așa cum mergi în spatele meu
și știu că te gândești la mine
fericirea seamănă cu fenomenul capilarității

nu înțeleg de ce se ating așa frunzele
atunci când bate vântul
încerc să dau o semnificație mișcării
și nu înțeleg refuzul neuronilor de a
interacționa în acest moment
când ne uităm unul la altul
cuprinși de căldura sacilor de dormit
închiși până la gât

când va veni ceea ce este desăvârșit, ceea ce este în parte va dispărea

intru la tine în birou îmbrăcat foarte casual o pereche de blugi rupți bocanci prăfoși un tricou verde cu cusăturile pe față scrie good karma și are desenată pe piept o piatră cu însemne mayașe care descifrate înseamnă „atâta timp cât vom fi împreună nu va avea loc nicio eclipsă de soare” nebărbierit de 4 zile și cu rucsacul ăla de armată pe umărul drept

și zic ce e cu astea și te ridic de pe scaunul ergonomic mă uit pe fereastră imediat apune soarele și tu încă nu ai plecat de aici? mă așez la biroul tău îți închid toate documentele și aplicațiile toate ferestrele chiar și pe cele cu blogurile unor tineri poeți din generația 2000 apare imaginea de shut down de la windows te iau de mâna și ne îndreptăm spre culoar

ne oprim în dreptul unei reclame și scriem cu markerul mare peste oferta pentru abonament sau pe afișul cu Aventura PrePay descoperă locuri exotice Brazilia Africa de Sud și Mexic
ȘANTAJ EMOȚIONAL

oais! iulia liftul coboară cu o asemenea viteză încât părul ți se ridică și flutură în jurul capului precum flacăra unei rachete ești un personaj dintr-un anime japonez nausicaa of the valley of the wind ai venit să salvezi planeta ești foarte hotărâtă și nimic nu te poate opri

și pot să jur că atunci când ai venit ai intrat în lift ca într-o cabină presurizată care coboară până la o adâncime foarte mare în ocean unde e întuneric și frig și simțurile nu-și au

rostul și lumina din tine e lumina unei lanterne care caută ceva
în beznă

și îți spun că asta nu o să se ți se mai întâmple niciodată și
când trecem prin holul de la parter

luăm toate cheile de la bicicletele portocalii

le desfacem lacătele

strângem toți boschetarii și aurolacii din gara de nord și le
dăm lor bicicletele

va fi ziua cea mai fericită din viața lor

vor inhala aurolac la gura metroului se vor plimba cu bițele
prin intersecție noaptea și vor crede că sunt biciclete
medicinale și fiecare are în fața lui un ecran cu plasmă se uită
la un clip mișto în timp ce pedalează

și sunt cu toții în apartamentele lor din new york la ultimul
etaj al unor zgârie-nori sângele și banii sunt ai lor și curg așa
cum vor ei așa cum și străzile de sub picioarele lor ca niște
râuri de lavă sunt ale lor

și vom pleca din fața sediului orange râzând cu tripul ăsta în
minte și vom ajunge la MTR

și vom îmbrăca toate costumele populare pe rând și vom face
câte o nuntă în fiecare așa vom întări legătura așa vom simți
ceea ce a simțit brâncuși când a turnat coloana infinitului

și când se vor termina toate nunțile

ne vom muta cu mare fast în casa țărănească de la primul etaj al muzeului

vom sta pe prispă să ne uităm ore în șir la lacul din munții făgăraș la ochiul albastru senin al mării mediterane cel care clipește primul pierde dacă ieșim pe ușa din spate în buenos aires dacă accesăm ieșirea de incendiu pe un fjord din norvegia la apusul soarelui pistruii tăi vor avea culoarea murelor sălbatice și ochii vor deveni puțin oblici la pona enigel iar dacă folosim trapa numărul trei de sub noi ne vom trezi în țara lui oz unde omul de tinichea a primit o inimă nouă prin transplant de la un dansator de flamenco leul are curajul lui richard inima de leu sperietorii îi iau foc încheieturile din paie de ovăz deschise la culoare fragile și camerele inimii scobite în coajă de bostan iluminate ca niște lămpi cu gaz explodează când te îmbrățișează și îi zboară pălăria

biet redneck secerat de glonțul unui soldat unionist în războiul civil dintre inima ta și inima mea

soldatul dă din cap liniștit (pe neașteptate cuprins de un moment de pace lăuntrică pierdut pe un câmp de luptă atemporal unde încă se mai recurge la spionaj și contraspionaj tehnica învăluirii minarea terenului gaze lacrimogene incendieri disperatele lupte corp la corp) scupă tutun și zice damn i almost missed it!

dar noi preferăm să nu ieșim pe nicio ușă

stăm la masa din bucătărie eu cu o omletă făcută de tine în față tu cu cana de lapte termosensibilă în mână o șuviță din părul tău este prinsă la geam jumătate din ea flutură afară în vânt ca flacăra unui balon cu aer cald șuvița ta este propanul și heliul kerosenul și toți combustibilii ușori care te fac să zbori

și eu îți povestesc toate astea la masă și râdem și casa se învâрте
cu noi sparge marginea câte unui nor alb

dacă ne uităm afară pe geam vedem pedala wah-wah cu care
jimmy hendrix dă corzilor o răsucire imposibilă îl invocă din
nou pe The Big One

să vină să ne ia cu el acolo unde ayahuasca înfloreste în țeasta
băștinașilor acolo unde frunzele de marijuana sunt fractalice
acolo unde opiumul din barometre nu coboară niciodată sub
760 de mm acolo unde oamenii concep gemeni și tripleți pe
ecstasy acolo unde cocaina sparge creierele ca pe niște fiole
cu adrenalină acolo unde heroina îți provoacă un orgasm mai
puternic decât orgasmul colectiv al unui grup de delfini al unui
recif de corali acea pastă fluorescentă care acoperă oceanul
ejaculare care durează câteva zile acea cursă nebună a globulelor
roșii de la mâna înghețată de emoție la buzele crăpate scurta
fuziune cu sexul scurta fuziune cu inima oh echivalentul a
câte grame de uraniu îmbogățit este inima mea câți megawați
produce inima mea pe secundă ca să te încălzească pe
dinăuntru

ce voință face ca inima asta să bată fără oprire timp de aproape
un secol

cine suflă aer și cântă mereu la cimpoiul ăsta cine este acel
bărbat în kilt care aleargă liber pe crestele munților scoțieni
aleargă pe pătrățelele roșii și negre viața și moartea sângele și
apăsarea teribilă a vidului din afara corpului meu care îmi face
pielea șocant de albă starea de veghe și coma starea de veghe
și coma când ne ținem de mână când îți spun că îmi plac sânii
tăi când te pătrund și tu ești mai alunecoasă decât o vidră mai
alunecoasă decât un pește-spadă și mai hrănitoare decât un
cordon ombilical și mai pierdută decât copiii de aruncat ai lui ryu

cine suflă aer și cântă mereu în casa care plutește deasupra lumii deasupra norilor câștigând altitudine față de timpul care ne împresoară ca o atmosferă poluată de cianuri care ne perforază plămânii și memoria și voința și sexele și ochii calzi și mâinile neîndemânatică ca niște mânji ce abia învață să meargă pe noile noastre trupuri pe noile noastre zone senzitive coboară în pori în găurile negre care absorb materia și energia dorința și plăcerea

și mânjii cresc îi îmblânzim pe stepele rotunde ale asiei galopează sar peste toate obstacolele puse de minte cartoane imprimare cu logouri obsesii și meme galopează pur sânge arabi printre boschetarii cu biciclete portocalii galopează pe strada pustie din bucurești și radu cosașu se uită după ei și știe că nu vor ajunge niciodată la locul unde se fac filmările știe că vor scăpa și vor galopa mai departe ca acei cai de pe caseta lui amelie fabuloasa amelie amestecați printre participanții de la turul franței și genghis khan ar ajunge până la marea caspică chiar de ar avea ponei în loc de cai attila ar ajunge până la oceanul atlantic chiar de ar avea doar măgari chiar dacă asta l-ar umili cumplit

și în fiecare celulă a mea se strecoară un cal troian plin de hormoni care au crezut că aici este cetatea celor care te-au răpit că aici te vor găsi și odată cu venirea nopții ei ies și te caută îmi incendiază carnea te caută în fiecare colțișor și mă fac să mă trezesc noaptea îmi dau halucinații în care sergentul hartman din full metal jacket îmi urlă repetat în față You little scumbag! I got your name! I got your ass! You will not laugh! You will not cry! You will learn by the numbers. I will teach you! Now get up! Get on your feet! și să nu mai pot adormi (someone falls to pieces sleeping all alone cântă chris cornell în clipul de pe youtube care se încarcă încet în spatele acestei

ferestre de mess o perfuzie cu sânge donat de un sudor grupa sanguină zero care potrivit unor teorii nutriționiste ar reprezenta prima grupă sanguină sângele vânătorului sângele sălbaticului) să nu mai pot adormi îmi repet că trebuie să reușesc cu orice preț ies afară îmi aprind un camel și uite caravanele de cămile pe drumul mătășii care este labirintul de puf din jurul buricului tău

și suntem din nou la începutul poveștii apostolul pavel își înmoaie pana în cerneală și începe să scrie cu o limbă de foc deasupra capului scrisoarea către corinteni

C U P R I N S

într-un sul de linoleum

într-un sul de linoleum	7
eram cu mama când a căzut	8
Adorație	11
preview	12
Din tată în fiu	13
O zi din viața familiei D.	14
Lucrurile părinților	16
O seară cu familia D.	17
așa cum îmi place mie să fii	19
sânge din sângele lor	21
parapantiștii săreau în gol	22
urma să rezolv totul în seara aia	23
crăciunul în bucătăria inundată	25
din ce în ce mai	27
online	28
legătura părintească	29

Exerciții de respirație (1)

1. celulele mele se simțeau părăsite	31
2. le traiettorie delle mongolfiere	32
3. fără alte precizări	33

ușa rotativă

moartea folosește gillette	37
o dimineață de milioane	38
Ușa rotativă (1)	39
Ușa rotativă (2)	41
yin-yang	42
a.z.i.	43
nu știai ce te așteaptă	44
compoziție cu nuanțe de negru	45
Euforia sufocării	46

hubble-bubble	47
Monstrul sacru al scobitului în nas	48
Îmi este atât de rușine	50
cântec de adormit copiii	53
pe loc	54
dublă expunere	55
[time [muie [www	57
Cu mâinile legate	59
dumnezeu s-a născut în america și a uitat sufletele într-un lagăr comunist	61

Exerciții de respirație (2)

1. antene	62
2. die perfekte welle	63
3. switch off	64

ceea ce este în parte va dispărea

revers	67
film documentar	68
atât de fain (so fine)	70
splendoare în iarbă	72
canon D40	74
unul dintre eșecurile memorabile ale aeronauticii	76
e nevoie de ceva mult mai violent	78
reconversie profesională	79
despre combaterea efectului de seră	80
loading... please wait	81
principiul ordonator	82
@	83
fără nicio legătură	84
pe urmele tale	86
Acalmie	87
filtru vegetal	88
când va veni ceea ce este desăvârșit, ceea ce este în parte va dispărea	89

*Alte cărți de poezie ale editurii **Tracus Arte**:*

Colecția Neo

Alexandru Mușina, *Regele dimineții*

Romulus Bucur, *O seamă de personaje secundare*

Caius Dobrescu, *Odă liberei întreprinderi*

Augustin Frățilă, *Vine cineva*

Radu Vancu, *Sebastian în vis*

V. Leac, *Toți sînt îngrijorați*

Nichita Danilov, *Imagini de pe strada Kanta*

Colecția Drog

Daniel Pișcu, *Puțină adrenalină*

Traian T. Coșovei, *Aerostate plângând*

Daniel Puia-Dumitrescu, *Povești cu telecomandă*

Eliza Macadan, *La nord de cuvânt*

Mariana Filimon, *Riscul tăcerii*

Adrian Pârvu, *Poetul, vărul și poporul*

Radu Ianovi, *dans cu spatele în întuneric*

Colecția Debut

Naomi Ionică, *Cei singuri vor rămâne singuri*

*

Caius Dobrescu, *Euromorphotikon*

Angela Marinescu, *Blindajul final*

Horia Gârbea, *pantera sus, pe clavecin*

Gellu Dorian, *zece poeme exemplare din târgul în care, cică,
nu se întâmplă nimic*

Ruxandra Anton, *Cartea lumilor dispărute*
Mirela Lungu, *Biografia coapselor*
Violeta Savu, *Din depărtare el mă vedea frumoasă*
Dumitru Găleşanu, *Emoții in multivers*
Cele mai frumoase poeme din 2010
(antologie de Radu Vancu și Claudiu Komartin)
Maratonul de poezie și jazz, 2009, 2010, 2011

